

Posudek oponenta bakalářské práce
Karolína Hanušová „Postoje jedinců z rozvedených rodin k manželství, rozvodu
a nesezdanému soužití“.
Praha, Fakulta humanitních studií UK 2019, 57 s.

Autorka na začátku své práci uvádí: „Ve své bakalářské práci se zabývám lidmi, kteří si do života nesou stejnou zkušenost – prožili rozvod svých rodičů. Ať už tato událost proběhla jakkoliv, byla pro jejich život přínosem, nebo osobní tragédií, tato práce si klade za cíl zjistit, zda je na jejich životní cestě ovlivnila, konkrétně v oblasti partnerských vztahů. V práci se věnuji postojům této skupiny k instituci manželství, nesezdaného soužití a rozvodu. Zajímá mě, zda a případně jak se jejich postoje liší od jedinců, kteří z rozvedených rodin nepochází. Číním tak nikoliv prostřednictvím kvalitativního výzkumu, který využilo již několik přínosných bakalářských prací zmíněných níže, ale za pomoci aktuálních dat reprezentativního výzkumu na území České republiky.“ (s. 5).

V další části práce autorka představuje teoretické zázemí svého textu. Teoretická část je sice dobře ukotvena obsahuje ale několik problematických elementů. Není zcela jasné proč autorka uvádí ve své práci koncepci „hodnot“. Podle deklarace výše se zabývá postojem k manželství, rozvodu a nesezdanému soužití, a jak tyto postoje mohla ovlivnit zkušenost rozvodu rodičů. Problematika hodnot, určitě rozhodně zajímavá i ve vztahu ke zkoumanému tématu, nepatří do rámce, který si autorka zvolila, a také není možné jako hodnoty vnímat postoje na rozvod, manželství a nesezdané soužití sebrané v rámci dotazníkového šetření Naše společnost CVVM.

Dalším problémem teoretické části práce je zasazení teoretického uvažování o postojích ovlivněných dětskou zkušeností rozpadu rodiny do aspektu genetického ovlivnění člověka. Tento rámec jakkoli zajímavý úplně nepatří do práce, tak jak jsi ji zvolila podle cílů a tématu autorka. Určitě, existuje více vysvětlení postojů na rodinný život či náklonosti k rozvodům nebo netradičním formám rodinného soužití, ale autorka si zvolila na začátku za cíl testování hypotézy o vlivu životní zkušenosti na tento problém, nikoli genetického ovlivňování v této oblasti.

Analytická část práce je zajímavá. Autorka pečlivě popisuje analytické a statistické postupy, nicméně část věnovaná interpretaci dat je rozhodně příliš krátká, ve srovnání se samotnou statistickou analýzou.

Kvalita argumentu, k němuž nakonec dospívá autorka, i mimo výše uvedené nedostatky práce, je dobrá. Závěr práce je trochu příliš krátký. A také obsahuje zvláštní tvrzení jako například: „Z výsledků výzkumného šetření prezentovaného v této bakalářské práci vyplývá, že u dětí, které pocházejí z rozvedených rodin, nadále přetrvávají některé rozdíly oproti dětem z nerozvedených rodin, které odhalily již některé dřívější studie.“ (s. 48). Autorčina nedbalost v popisu dělá zmatky v závěru práce. Autorka zkoumala odpovědi a postoje dospělých účastníků výzkumu CVVM, nikoli dětí. Zároveň je to příliš obecné tvrzení.

Formálně práce je vhodně strukturovaná a napsaná.

Práci, i přes její nedostatky, doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Praha, 2. 9. 2019

Ludmila Maria Władyniak, M.A.